

Sygn. akt V CSK 392/17

POSTANOWIENIE

Dnia 22 stycznia 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Kozłowska

w sprawie z wniosku B. W. i W. W.
przy uczestnictwie T. [...] S.A. w K.
o ustanowienie służebności przesyłu,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 22 stycznia 2018 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawców
od postanowienia Sądu Okręgowego w K.
z dnia 24 listopada 2016 r., sygn. akt III Ca [...],

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2. stwierdza, że każdy uczestnik ponosi koszty postępowania**
związane ze swym udziałem w sprawie.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być wobec tego osiągnięty tylko przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Wnosząc o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania wnioskodawcy powołali przesłanki z art. 398² § 1 pkt 1, 2 i 4 k.p.c. to jest występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego, potrzebę wykładni przepisów i oczywistą zasadność skargi kasacyjnej w związku z niewłaściwym zastosowaniem przepisów ustawy z dnia 29 kwietnia 1985 r. o gospodarce gruntami i wywłaszczeniu nieruchomości (tekst jedn. Dz. U. z 1991 r., nr 30, poz. 127 ze zm.), wskazywali, że zachodzi potrzeba wykładni przepisów art. 172 § 1 k.c. w związku z art. 292 k.c. i art. 7 k.c., a także zasadne byłoby zdefiniowanie pojęcia dobrej wiary posiadacza służebności przesyłu w momencie objęcia posiadania.

W sprawie nie zachodzą przesłanki przyjęcia do rozpoznania skargi kasacyjnej wnioskodawców.

W odniesieniu do przesłanki oczywistej zasadności skargi kasacyjnej mieć trzeba na względzie, że ta przesłanka ma miejsce wówczas, gdy zapadłe orzeczenie może być kwalifikowane jako bezprawne. Ocena ta musi być przy tym dokonana wprost, bez wnikliwej analizy, czyli taka wadliwość orzeczenia powinna być widoczna od razu, dla każdego przeciętnego prawnika. Potrzeba wyeliminowania z obrotu orzeczeń naruszających elementarne reguły

porządku prawnego jest niewątpliwa. W takiej sytuacji rzeczą skarżącego jest wskazanie konkretnych, naruszonych przez sąd przepisów a także przytoczenie odpowiednich argumentów wyjaśniających, dlaczego te przepisy zostały, jego zdaniem, w tak ewidentny sposób naruszone. Argumenty przytoczone przez skarżących do takiego wniosku nie prowadzą. Sąd drugiej instancji odwołał się do przepisów ustawy z dnia 29 kwietnia 1985 r. o gospodarce gruntami i wywłaszczeniu nieruchomości, jedynie dla zobrazowania, w jaki sposób należy rozumieć skutki udzielenia zgody przez poprzednika prawnego skarżących na budowę na jego nieruchomości urządzeń przesyłowych. Sąd nie twierdził, że została wydana decyzja administracyjna na podstawie art. 70 ust. 1 tej ustawy, ale wskazał, że uzyskanie takiej zgody na piśmie, jako wynik negocjacji przedsiębiorcy przesyłowego z właścicielem gruntu, pozwalało przyjąć, że domniemanie jego dobrej wiary nie zostało obalone.

W sprawie nie występują również pozostałe dwie wskazywane przez skarżących przesłanki. Przedstawienie okoliczności uzasadniających rozpoznanie skargi kasacyjnej ze względu na przesłankę istotnego zagadnienia prawnego polega na sformułowaniu tego zagadnienia i przedstawieniu wyczerpującej argumentacji jurydycznej wskazującej, że zagadnienie takie w sprawie występuje, jest nowe, dotychczas w orzecznictwie nierozstrzygnięte i będzie miało znaczenie precedensowe przy rozstrzyganiu spraw podobnych. (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11 i z dnia 11 stycznia 2002 r., III CKN 570/01, OSNC 2002, nr 12, poz. 151). Powołując się z kolei na przesłankę z art. 398² § 1 pkt 2 k.p.c. skarżący powinien wykazać, że chodzi o wykładnię przepisów prawa, których treść i znaczenie nie zostały dostatecznie wyjaśnione w dotychczasowym orzecznictwie lub, że istnieje potrzeba zmiany dotychczasowej wykładni, podania, na czym polegają wątpliwości związane z jego rozumieniem oraz przedstawienia argumentacji świadczącej, że wątpliwości te mają rzeczywisty i poważny charakter, nie należą do zwykłych wątpliwości, które wiążą się z procesem stosowania prawa. W przypadku, gdy w ramach stosowania tych przepisów powstały już w orzecznictwie sądów określone rozbieżności, skarżący powinien je przedstawić, jak też uzasadnić, że dokonanie wykładni jest niezbędne do rozstrzygnięcia sprawy (por. m.in. postanowienia Sądu

Najwyższego z dnia 20 maja 2016 r., V CSK 692/15, z dnia 20 listopada 2015 r., III CSK 269/15, nie publ.). Uzasadnienie wniosku skarżących o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania tych wymogów nie spełnia. Jest lakoniczne a zagadnienie prawne nie zostało sformułowane.

Z tych względów Sąd Najwyższy postanowił jak w sentencji, na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c.

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 520 § 1 k.p.c.

aw

jw